

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1829/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Јокић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство правде – Привредни суд у Чачку, коју заступа Државно правобранилаштво – Одљење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 280/20 од 16.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 280/20 од 16.09.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 280/20 од 16.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 170/19 од 07.11.2019.године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде имовинске штете настале повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст 42/10 (Ст 12/17) исплати тужилји новчане износе наведене у овом ставу изреке са законском затезном каматом почев од 16.04.2019. године до исплате, на терет буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим расхода за запослене и текуће одржавање објеката и опреме, све у року од 8 дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилја тражила да се обавеже тужени да јој на износ имовинске штете настале због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст 42/10 (Ст 12/17) плати законску затезну камату почев од 10.05.2010. године до 15.04.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати тужилји износ од 25.500,00 динара у року од 8 дана од дана пријема пресуде са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 280/20 од 16.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Чачку Прр1 170/19 од 07.11.2019. године у првом и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе.

По оцини Врховног касационог суда, у конкретном случају нема места одлучивању о ревизији тужене на основу члана 404. став 1. ЗПП (посебна ревизија) из разлога које тужена наводи.

Побијана другостепена пресуда, којом је правноснажно одлучено о захтеву за накнаду материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року (члан 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року), не одступа од закључка Врховног касационог суда Спп 6/2016 од 02.11.2018. године. Означеним закључком, усвојеним уважавањем ставова израженим у одлукама Европског суда за људска права и Уставног суда донетих поводом представки, односно уставних жалби поднетих због повреде члана 6. став 1. Европске конвенције и члана 58. Устава Републике Србије, утврђено је да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног и делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су, без њихове кривице, остала неизмирена у поступку стечаја над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, под условом да је утврђена повреда права на суђење у разумном року.

Из ових разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог Закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Сходно изложеном, на основу члана 413. и члана 479. став 6. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић